

Shtil – Aria

Štil', veter molčit,
Upal beloј čajkoј na dno
Štil', naš korabl' zabyt,
Odin v mire skovannom snom
Meždu vseh vremjon,
Bez imjon i lic
My uže ne ždjom,
Čto prosnjotsja briz!
Štil', shodim s uma,
Žara pahnet čjornoј smoloј
Smert' odnogo liš' nužna —
I my, my vernjomsja domoј!
Ego krov' i plot'
Vnov' nasytjat nas,
A za smert' emu
Možet, bog vzdast!
Čto nas ždjot? more hranit molčan'e,
Žažda žit' sušit serdca do dna,
Tol'ko žizn' zdes' ničego ne stoit
Žizn' drugih, no ne tvoja!
Net, grom ne grjanul s nebes,
Kogda pili krov', kak zver'jo
No nesterpimym stal blesk
Kresta, čto my Ūžnym zovjom
I v poslednij mig
Podnjalas' volna,
I razdalsja krik:
«Vperedi Zemlja!»
Čto nas ždjot? more hranit molčan'e,
Žažda žit' sušit serdca do dna,
Tol'ko žizn' zdes' ničego ne stoit
Žizn' drugih, no ne tvoja!
Čto nas ždjot? more hranit molčan'e,
Žažda žit' sušit serdca do dna,
Tol'ko žizn' zdes' ničego ne stoit
Žizn' drugih, no ne tvoja!

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych